

to v procesu civilním, ale v oboru práva veřejného, kde padla na půdu mnohem úrodnější.

Připomeneme-li, že jak Klein tak i Wach vedle oboru procesního literárně pracovali i v oborech jiných (na př: Klein ve spise »Die psychischen Grundlagen des Rechtgehorsams und der Rechtsgeltung« a j., Wach zejména v oboru řízení trestního, jež také na universitě lipské přednášel, z historie práva (Der ital. Arrestprocess a j.), dotkli jsme se dalšího znaku, oběma společného.

Oba vykonali velkou, poctivou práci, jež bude jim vždy vděčně vzpomínána. —a.

Přípravné osnovy trestního zákona o zločinech a přečinech a zákona přestupkového byly v těchto dnech nákladem ministerstva spravedlnosti vytištěny a rozeslány. Máme tedy před sebou po ústavní listině první návrh zákona, jímž rozsáhlý obor právní má býti zcela nově upraven. Osnovy byly vydány komisí pro reformu československého trestního zákona, zřízenou při ministerstvu spravedlnosti a justiční správa chce podle slov předmluvy z osnov a posudků, jež o nich dojdou, získati teprve materiál pro vládní osnovy, které by, hovíce vědeckým požadavkům a praktické potřebě, plně hleděly i na zvláštní poměry našeho státu i jeho finanční sílu. Všeobecná část zákona o zločinech a přečinech je v podstatě totožna se zatímným návrhem obecné části trest. zák. z r. 1921, jenž vyšel tehdy též tiskem a vzbudil i v cizině zasloužený ohlas. Osnova přihlížela k námětům, které byly k zatímnému návrhu učiněny jednotlivci i korporacemi. Vytkneme některé významnější odchylky. Trestný čin, na který je stanoven výběrem žalář a jiný trest, trestá se jako zločin žalářem, byl-li spáchán z nízkého smýšlení (§ 14; dříve byla dělítkem pohnutka). Vypuštěno bylo ustanovení, podle něhož zpětnost odůvodňuje doživotní žalář (§ 68). Osnova nezná trestu smrti ani pro doživotní trestance za čin trestný doživotní ztrátu svobody. Takový čin se trestá odnětím naděje na podmíněčné propuštění a samovazbou, jež může býti zostřena (§ 70). Nově byl zaveden podmíněčný odklad zabezpečovacího opatření (odkázání do robotárny a do ústavu pro choré vězně § 91, ztráta živnosti a zákaz povolání § 92). V kapitole o výkonu trestů a zabezpečovacích opatření byly vypuštěny některé jednotlivosti a úprava těchto otázek více přizpůsobena zařízením, která tu jsou, ač mnohé z navrhovaných opatření bylo by naší vězeňské správě jistě tvrdým oříškem. Část zvláštní (hlava V—XIX) jest

pro širší veřejnost úplnou novinkou. V 207 paragrafech je tu seskupena látka, upravená dosud trestním zákonem a nepřehlednou řadou zvláštních zákonů. Trestné činy jsou rozděleny do 15 hlav: trestné činy proti republice, proti národní obraně, proti vůli lidu, proti moci veřejné a jejím orgánům, proti obecnému míru a pořádku, na penězích, veřejných listinách, známkách a značkách, proti řádu hospodářskému, proti rodině, proti mravnosti, proti životu a tělu, trestné činy obecně nebezpečné, proti cti, proti osobní svobodě, proti majetku a trestné činy porušující soukromé tajemství. Z nejspornějších otázek bude tu jistě otázka trestnosti vyhnání, či v terminologii osnovy (§ 285) usmrcení plodu. Osnova připouští v souhlase s usnesením brněnského právníckého sjezdu pro beztrestnost usmrcení plodu nejen t. zv. indikaci lékařskou a eugenickou, ale i indikaci sociální, »má-li těhotná již tři vlastní děti, o něž je jí se starati, nebo jestliže již aspoň pětkrát porodila a nelze v obou případech, hledíc na její poměry na ní slušně žádati, aby plod donosila«. Konečné formulace tohoto ustanovení jistě nebude dosaženo bez prudkých bojů. Zákon přestupkový o 67 paragrafech skládá se rovněž z části obecné, která stanoví odchylky od obecných ustanovení zákona o zločinech a přečinech, a z části zvláštní. Jest si přátí, aby především praktičtí právníci uposlechli výzvy ministerstva spravedlnosti a přispěli svými podněty ke konečné formulaci zákonodárné práce tak významné.

O nových mezinárodních železničních úmluvách promluvil ve schůzi Právnícké jednoty, konané dne 8. dubna t. r. sekční šéf v ministerstvu železnic dr. Otakar Lankaš. Přednášející promluvil nejprve o Mezinárodní úmluvě pro přepravu zboží, jakož i o Úmluvě pro mezinárodní přepravu osob a zavazadel. Tyto úmluvy, podepsané 23. října 1924 na konferenci v Bernu, budou v příštím zasedání Národního shromáždění předloženy k ústavnímu schválení. Oceniv význam bernských konvencí, upravujících poměry vytvořené mezinárodní přepravní smlouvou mezi železnicí a odesílatelem resp. příjemcem, jakož i cestujícími a poměry mezi železnicemi na mezinárodní železniční úmluvě se zúčastnivšími, se stanoviska rozvoje mezinárodního práva i se stanoviska praktických potřeb světového obchodu, nastínil přednášející na základě protokolů bernských konferencí a svých osobních poznatků nejpodstatnější zásady úmluv, zejména novoty, které novými úmluvami mají býti zavedeny, hlavně pokud se dotýkají podstaty přepravní smlouvy. Druhá část